

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2547/2025
17.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић, Мирјане Андријашевић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Лариса Динкић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, коју заступа Општинско правобранилаштво Власотинце, ради заузећа и исплате накнаде, одлучујући ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2130/2024 од 16.05.2024. године, у седници одржаној 17.06.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2130/2024 од 16.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2130/2024 од 16.05.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2130/2024 од 16.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу – Судска јединица у Власотинцу П 5585/22 од 20.10.2023. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужена извршила заузеће на делу непокретности у својини тужиле на парцели кп.бр. .. КО Власотинце, ван вароши, у укупној површини од 74 м², да се на наведеној предметној катастарској парцели упише право својине у корист тужене, да се обавезе тужена да тужилу на име накнаде за заузеће наведене катастарске парцеле исплати 40.700,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате и те се обавезе тужила да туженој на име трошкова поступка исплати 31.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужена ја дала одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне

примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног суда, у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиле. Предмет тражене правне заштите је утврђење заузећа катастарске парцеле тужиле од стране тужене и исплата накнаде за заузето земљиште, који захтев је одбијен, с обзиром да тужилца није сходно одредби чл.231 ЗПП доказала да јој је тужена одузела земљиште ради привођења намени која је у јавном интересу, те су судови оценили да нема места примени одредбе члана 58. Устава Републике Србије, члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода и члана 10. Закона о јавној својини.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате накнаде поднета је 21.09.2022. године, а вредност предмета спора је 40.700,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиле није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиле на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члан 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић